

Úloha 1: Pozorně si přečti text.

Horská služba

Můj táta pracuje v horské službě. Je náčelníkem. Jeho pracoviště je v lyžařském středisku Špindlerův Mlýn. Někdy tam za ním zajdu a vidím, jak důležitá jeho práce je. Táta musí s ostatními členy horské služby neustále sledovat počasí, aby mohl informovat návštěvníky Krkonoš, jak daleko se mohou vydat, jak se mají obléct a co si mají vzít pro případ nepříznivého počasí. Horská služba se stará o bezpečnost turistů během celého roku a za každého počasí. Rovněž musí se svými spolupracovníky zasahovat, pokud si některý z turistů způsobí nějaký úraz při lyžování anebo turistice. Táta ke své práci přistupuje velmi zodpovědně. Vždyť právě lidský život často závisí pouze na rychlosti zásahu horské služby.

Dnes tátu zavolali k obzvlášť těžkému případu. Venku byla pořádná bouřka. Hromy, blesky a proudy vody se valily z oblohy. Hrozné počasí.

„Jakoby se venku všichni čerti ženili,“ pravila babička Maruška.

„Táto, já se o tebe moc bojím. Prosím nechod' nikam,“ říkala jsem mu plačtivým hlasem, když se na chodbě oblékal. Ale věděla jsem přitom, že někde jsou lidé, kteří jeho pomoc potřebují.

„Neboj se, brzy se vrátím a o všem ti budu vyprávět. Tvého tatínka potřebují jiné děti s tátou, co v tomto počasí zabloudili,“ řekl mi táta na odchodu.

Na jedné straně jsem o něj měla strach, ale na druhé straně jsem na něj byla pyšná, protože zachraňuje lidské životy.

Táta se vrátil až pozdě v noci. Nevydržela jsem do rána, a tak jsem za ním přišla do kuchyně. Objala jsem ho a řekla: „Mám tě moc ráda a jsem ráda, že ses v pořádku vrátil.“

Řekni mi, co se stalo,“ prosila jsem ho.

„Maruško, vždyť jsou čtyři hodiny ráno, jdi si lehnout! Neboj se, já ti to budu ráno vyprávět, až tě povezu do školy.“

Jak táta řekl, tak i udělal. Cestou mi vyprávěl o jiném tatínkovi, který také žije sám se svými dětmi a který se s nimi vydal na výlet. Počasí bylo krásně slunečné. Jenže v Krkonoších může být i často nevyzpytatelné. A tak se stalo, že se krásný slunečný den změnil v deštivý a bouřkový zároveň. V tak ošklivém počasí se špatně zorientovali a zabloudili. Hotel, kde byli ubytovaní, informoval horskou službu, že se nevrátili z výletu. Členové horské služby je našli v lese u krmelce pro srnky, kde se schovávali v seně, protože jim byla zima. Lékař je prohlédl. Jsou v pořádku, jen děvče bylo trochu podchlazené. Do rána zůstalo v nemocnici, ale už je zpět s tátou a svým bratrem.

„Vidíš, všechno dobře dopadlo,“ uzavřel táta vyprávění.

Zbytek cesty jsme oba mlčeli. Uvědomila jsem si, že mám také jen tátu a místo bratra babičku Marušku, po které jsem pojmenovaná.

Jsem šťastná, že můj táta téhle rodině pomohl!